

следва сжщия неговъ ходъ, споредъ примѣра на работитѣ, които той е вършилъ.

15. Всичкитѣ воеводи сж длъжни на първия позивъ (повикване) на Гл. воевода да се притичатъ незабавно на мѣстото, което той имъ опредѣли, освенъ въ случай ако не е възможно. Ако ли се докаже, че нѣкой отъ тѣхъ, който е можелъ и е ималъ време, но не е послушалъ този позивъ и не рачилъ да изпълни заповѣдта на Гл. воевода, той въ такъвзи случай ще да се счита за народенъ предателъ и ще се наказва съ смъртно наказание.

16. Главниятъ воевода, който ще да се на-мѣрва въ срѣдоточието, ще да бжде задълженъ да подпомага другитѣ четири главни отдѣления, както съ войска, тѣй сжщо и съ други потрѣби.

17. Всичкитѣ второстепенни и третостепенни воеводи колкото добивка направятъ и отнематъ отъ неприятеля, освенъ като си оставятъ доколкото имъ е нужно, останалата добивка, каквато и да е, както: пари, дрехи, бакъръ, коля, оржжие, храна, биволи, волове, овци, кози и др. такива, щатъ да ги изпровождатъ въ срѣдоточието до Главния воевода.

18. Всѣки воевода е длъженъ да забрани строго на хората си: въ нападението на нѣкой градъ или село всѣки единъ да гледа да изпълнява длъжността, която прилича на единъ войникъ, и никой да не се осжди и дрѣзне да вземне нѣщо плячка, нити една игла, даже и презъ злато и сребро или и пари да газии, докато не се усвои обсаденото или нападнатото мѣсто; но и тогази, пакъ съ повелението на воеводата, следъ поставянето на стражитѣ, гдето е нужно, ще имъ се дозволи, и кой каквато и щото плячка набави, длъженъ е да я отнесе на онуй мѣсто, което ще имъ опредѣли воеводата.